

os ikke her om at vide, hvilke Lyster Finansudvalget kan have haft til at finde en Forbindelse. Vi forlange af Finansudvalget Bevis for, at der er nogen som helst Forbindelse. Men det, der staar her — det sagde jeg netop i Gaar — det er akkurat den Maade, hvorpaa Skandaleblade sammenstille to Begivenheder for dermed at vække Sensation. Men en Betænkning fra et Finansudvalg, det er et Aktstykke, som skulde have en ganske anderledes stor Værdi og staa højere oppe i Rangforordningen.

Men hvad har den ærede Ordfører eller det ærede Finansudvalg at hænge sig i? De have at hænge sig i for det første dette, at de to Begivenheder efter deres Mening ere omtrent samtidige. Denne Samtidighed har den ærede Ordfører alligevel maattet tage i sig igen; thi han maa jo i alt Fald indrømme Sandsynligheden af —, og jeg ser mig i Dag i Stand til at oplyse, at det forholder sig saaledes — at der ligger 3 Aar mellem disse to Begivenheder; og det kan man ikke kalde Samtidighed. Jeg gjorde i Gaar gældende og gør vedblivende gældende, at den ærede Ordfører maatte kunne faa oplyst, hvornaar dette Salg af „Grønnegaard“, er det vist, den hedder, var foretaget. Men den ærede Ordfører siger: Nej, det vide vi virkelig ikke noget om; vi have ikke kunnet faa det oplyst, og det staar ikke i Pantebøgerne; thi dette Salg er ikke tinglæst. Jeg henstiller til den ærede Ordfører at se bedre efter, om det ikke skulde være tinglæst; jeg henstiller til ham at gøre sig sit Ordførerskab mindre let. Det var jo dog muligt, at naar Finansudvalget anstrengte sig lidt, kunde det faa de Oplysninger, som det var dets Pligt at give, før det skred til at lave denne Forbindelse. Har den ærede Ordfører ikke tænkt sig den Mulighed, at der f. Eks. hos Krigsministeriet kunde faas oplyst noget om, hvornaar „Grønnegaard“ blev solgt til Krigsministeriet? Hvis den Tanke ikke er falden den ærede Ordfører ind, hvad der undrer mig i høj Grad, saa giver jeg ham den hermed. Det var jo dog muligt, at der derved kunde komme frem dette, at der ligger et Tidsrum af ca. 3 Aar mellem de to Begivenheder. Saa vidt jeg ved — men jeg maa udtale

mig med alt Forbehold, thi jeg har i Dag haft akkurat 1 Time fri — saa vidt jeg ved, er der sket en Tinglæsning, hvilket vist ogsaa er nødvendigt, naar der lægges en Servitut paa Ejendommen.

Og saa er der endnu en Ting til, det eneste, der saa bliver tilbage, det, som danner Udgangspunktet for den lavede Forbindelse, det er, at Ejendommen er solgt for 2,500 Kr. pr. Td. Land plus 15,000 Kr. for Ulemper; foranledigede ved Anlæget. Men før den ærede Ordfører gaar hen og skriver og lader Finansudvalget underskrive dette, havde det dog været hans Pligt, og en ganske nærliggende Pligt, at undersøge, om der for denne Ejendom er givet en kendelig højere Pris, end der er givet for andre i den Egn liggende Ejendomme. Tænk nu, om det skulde være saa uheldigt for den ærede Ordfører, at den Sum, der her er betalt, maaske hører til de laveste, ja, det vilde være særlig uheldigt, om det skulde vise sig, at det maaske var den allerlaveste; men i ethvert Tilfælde maatte den ærede Ordfører have godtgjort for os, at det er en Betaling, som er højere, end hvad der er givet for andre lignende Ejendomme, baade i Købesum og i Erstatning for Ulemper ved Anlæget. Indtil den ærede Ordfører har skaffet disse Beviser frem, maa han finde sig i, at vi kalde det en mørk Plet paa Finansudvalgets Arbejde.

Jeg antager, at den ærede Ordfører, som jeg i saa at sige alle Henseender sætter overordentlig stor Pris paa — og det er jo gensidig — vil indrømme mig; at hvis det ikke lykkes ham at tilvejebringe de Beviser, skaffe de Oplysninger, som jeg her har omtalt, saa vil han, om ikke officielt saa i sit Indre sikkert være paa det rene med, at Forbindelsen, hvori denne Sag her er sat med den anden, i Virkeligheden er — en Skandale. Jeg skal yderligere oplyse, at det Køb, der her har fundet Sted, har, som jeg allerede antydede i Gaar, fundet Sted gennem en Kommission, der sorterer under Ingeniørkorpset, og saa vidt jeg ved — men det maa jeg sige med alt muligt Forbehold — er Salget foregaaet ved Ekspropriation, og Vurderingen ved to af nordre Birk udsendte Vurderingsmænd. Hovedsagen er imidlertid Beløbets Størrelse, sammenlignet med andre Grunde, og hvis der intet derpaa bliver at bygge,